

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ. ความเรียงว่าด้วยสตรีกับสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

_____. โลกของสื่อ วัฒนธรรม สื่อสารเพื่อสร้าง. กรุงเทพมหานคร: เค. ซี. พรินท์ แอนด์ แอด, 2541.

_____. ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์, 2544.

_____. สื่อสองวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2539.

_____. สื่อสารมวลชนทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

กิตติมา สุรสุนธิ. ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

จามะรี พัทธกิจวงศ์. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529.

ชินนะพงษ์ บำรุงทรัพย์. สถิติคณิตศาสตร์ 1. กรุงเทพมหานคร: สาขาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

เฉลิมมาลัย ราชภัณฑารักษ์. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พยุรี ชาญณรงค์. ทฤษฎีและการศึกษาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. คณะนิเทศศาสตร์. พฤติกรรมกรรมการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.

เมตตา วิวัฒนานุกูล. การสื่อสารต่างวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน. สื่อมวลชนกับวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

สมสุข หินวิมาน. บันทึกจากห้องนั่งเล่น โลกของสื่อ วัฒนธรรมสื่อสารเพื่อสานสร้าง. กรุงเทพมหานคร: เค.ซี.พรินท์ แอนด์ แอด, 2541.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยม ครอบครัวยุคใหม่ ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

สุรพงษ์ ไสยณะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. ระบบวิทยุและโทรทัศน์ไทย : โครงสร้างทางเศรษฐกิจการเมืองและผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพ. กรุงเทพมหานคร: ด้านสุทธาการพิมพ์, 2542.

บทความ

นันทขว้าง สิริสุนทร. “ยุคดิจิทัลของ ดินแดนจอมนาง.” กรุงเทพธุรกิจ. 16(พฤศจิกายน 2548):7.

“ถอดรหัส โครเรียนเวฟ โมเดลวัฒนธรรมนำเศรษฐกิจ.” ประชาชาติธุรกิจ. 21(มีนาคม 2550):16.

“ระวังกิมจิสีนามิ พลังดารากะแทกตลาดรอบใหม่.” ผู้จัดการรายสัปดาห์. 15(ธันวาคม 2549): 2-13.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. “คลื่นวัฒนธรรมป๊อปเกาหลี Korean Wave : โฉมหน้าทุนวัฒนธรรม เอเชีย”. Open Dragon. (ตุลาคม 2548):35-46.

วิทยานิพนธ์

กานต์ อุดรพิมพ์. “การศึกษาผลกระทบของรายการประเภทสาระบันเทิงที่ส่งเสริมการยอมรับแนวคิดเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษา ภาพยนตร์ญี่ปุ่นชุดทางโทรทัศน์เรื่องโอชิน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2540.

จิราภรณ์ ภักดีศรี. “ความคิดเห็นและการยอมรับของวัยรุ่นที่มีต่อศิลปินในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

ฉัตรกุล ทองเกต. “การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย ปี พ.ศ.2535.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ณจิต ดีปานวงศ์. “อิทธิพลของอวัจนภาษาของนักร้องแกรมมี่ เ็นเตอร์เทนเมนท์ ต่อเยาวชน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ธิดารัตน์ รักประยูร. “การเผยแพร่วัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านสื่อในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

นฤปดี วรรณาคม. “ผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุด “เป่าปุ้นจิ้น” ที่มีต่อผู้ชมใน
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ประภาพรรณ ลิ้มสุขสิริ. “พฤติกรรม的开รับและการเลือกใช้บริการจากชาวเศรษฐกิจ
ในหนังสือพิมพ์ของนักธุรกิจภาคอุตสาหกรรม.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

พัลลภา วิชิตะกุล. “ผลกระทบทางวัฒนธรรมของละครได้หวันทางโทรทัศน์ เรื่อง รักใสๆ
หัวใจ 4 ดวงที่มีต่อวัยรุ่นไทย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

พนาวลัย เจียมพุก. “พฤติกรรม的开รับข่าวสารและความคิดเห็นของลูกค้าน้ำต่อรายการ
ส่งเสริมการขาย all together bonus.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

ภริดา โกเชก. “การสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีผลต่อการปรับตัวของคนข้ามชาติ: ศึกษากรณี
ชาวพม่าในจังหวัดพรมแดนประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

รุจิยา แก้วไทรเทียน. “การเปิดรับข่าวสารด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม
กับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของสมาชิกในโครงการนักท่องเที่ยว
รุ่นใหม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และ
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

ศิษยา งามสุข. “พฤติกรรมการณ์และความคิดเห็นที่มีต่อภาพยนตร์ไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2546.

สุพรรณ ดั่งทวีวัฒนา. “ผลกระทบของภาพยนตร์ญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ เรื่องละครน้อยเจ้าปัญญาที่มีต่อผู้ชม.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สุวิดา ตรงดี. “ผู้จัดการกองถ่ายกับงานภาพยนตร์บันเทิง.” สารนิพนธ์วารสารศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และภาพถ่าย คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

อรอุมา ศรีสุทธิพันธ์. “ความคิดเห็นและพฤติกรรมการณ์เปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

Books

Bandura, Albert. Social learning theory. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall, 1977.

Becker, Samuel L. Media in society: readings in mass communication. Glenview, Ill.: Scott. Foresman, 1988.

During, Simon. Cultural Studies: A Critical Introduction. London: Routledge, 2005.

Gerbner, George. Mass media policies in changing cultures. New York: John Wiley, 1977.

Klapper, Joseph T. The effects of mass communication. Illinois: The free press, 1960.

Lasswell, Harold Dwight. Psychopathology and politics. New York: Viking Press, 1960.

Liebert, Robert M., and Neale, John M. Psychology. New York: Wiley, 1977.

McLuhan, Herbert Marshall. The global village : transformations in world life and media in the 21st century. New York: Oxford University Press, 1992.

Peters, Tom. Woman: The New Economy's Top Opportunity. 2002.

Williams, Raymond. Culture and society, 1780-1950. New York: Columbia University Press, 1960.

ข้อมูลจาก เวิร์ด ไวด์ เว็บ

ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร. <<http://www.bma.go.th/info>>. 15 มกราคม 2550.

องค์การสหประชาชาติ. “นิยามวัยรุ่น.” <<http://www.vigipedia.com>>. 27 ธันวาคม 2549.

<<http://www.JK.drama.com>>. 6 ธันวาคม 2549.